

Сега са на тясно, затова им трябваме.

КОЧА

Как, царство ти? Да не смяташ да откажем?

БЕЛОТА

Да отидем с ромите значи да предизвикаме латините срещу нас!

/отново почват крамоли и препирни/

ЦЕЛГУБА /влиза развълнувана /

Иваница! Възможно ли е? Предлагат ти царска корона! Признание!

КАЛОЯН

Да. Синклитът е завършен /става/ Трябва да изчакаме. Всяко прибързване е съдбовно.

БОРИЛ

Какво не чакаме? Да се подчиним на римския папа ли? Нима какво да се чака! Боляри и войводи! Не трябва да търпим отново да се връщат времената на Асена стария. Той сам да решава за всичко.

КАЛОЯН /дава знак на стражите /

северната кула

Деспот Борил да остане под наблюдението ви в ~~Знаменната~~ кула. До моя втора заповед. /стражите обграждат Борила и го извеждат сред стаяното негодувание на синклита / Други да каже нещо?

ЦЕЛГУБА

Държа на казаното от войводата Коча. Трябва куманските ни войски да ^{пиша на} бъдат готови. Ще ~~призвикваме~~ брата си да ни изпрати по-голяма помощ. Как може да се откажем от това, което толкова дълго сме желали?

КАЛОЯН.

Царицата е права. Нека княз Иона ни пригответи помощ по-голяма от обещаната. Може да потрибва. И нека всеки разбере, че това което тъй дълго сме желали не е било царската корона!

ЦЕЛГУБА /засегната и обидена /

Короната лесно се губи, ала мъчно се спечелва! /излиза /

КАЛОЯН

~~Двамата синклит~~ Ще ви известя за деня на висшия синклит. /Болярите се събуждат и излизат/